

DE AVONDBODE

ABONNEMENT

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmeeststraat, N°. 308.

Bij de Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco
worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PRIJZEN

VOOR 3 MAANDEN,

te Amsterdam..... f1.—
en in de overige plaatsen..... f8.—

Advertentien.

ZEVEN REGELS of minder..... f1.75.

Elken regel meer..... f25.

BESLUIT voor elke advertentie en herhaling.... f35.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en
Wetenschappen.GROOT-BRITTANJE, LAHORE
EN KABUL.

Het gevoelen, dat de Europeesche Staatkunde zich tegenwoordig niet meer tot Europa bepaalt, maar ook de andere werelddelen omvat, wint dagelijks meer aanhangers; maar ook daadzaken zijn daar, om hem, die nog twijfelen mogt, van zijne dwaling te overtuigen. — Men zie slechts, hoe de Staatkunde van Koning Lodewijk Philips, door de veroveringen op de Noordkust van Afrika, of goedkeuring en afkeuring te huis en in den boezem der beide Kamers, of najver en wantrouwen buiten 's lands opwekt. De Grootmanische Porte, die voormaals zoo gevierde bondgenoot van Zijne allerchristelijkste Majesteit, aan de eene zijde, en Groot-Brittanje, die zoo innig verkleefde bondgenoot van den Julij-troon, aan de andere zijde, zien beide met leede oogen de uitbreiding van Frankrijks magt in Algiers. Het laatste Rijk heeft, daarenboven, nog eene andere, en wellicht nog grotere griet tegen de Fransche keteloorlog in de blokkade van, en vijandelijkheden der Franschen tegen de nitige republieken der nieuwe wereld, waaromtrent men veel eerder zou verwacht hebben, dat Frankrijk als beschermheer zou zijn opgetreden, bij de minste bedreiging, welke die, uit omwenteling voortgekomen Staten van andere Europeesche Mogendheden zouden ondergaan hebben. Handel en fabrieken in Engeland worden door de Fransche vloeten in America benadeeld; en men verzekert, dat de Whig-radicaal partij in Groot-Brittanje, in hare onwankelbare vriendschap voor de Julij-omwenteling, daardoor zeer aan het wankelen is gebracht. — Aan den anderen kant, bedenke men, hoe de periodieke drukpers, vooral te Londen, als zweet onder de dagelijks herhaalde beschuldigingen tegen Ruslands verhoogingszucht niet in, maar buiten Europa, en, hoe zij er eene Europeesche Staats-questie van maakt, dat Keizer Nikolaas zich veroorlooft de krijgsmagt der Circassiers te willen tot rust brengen en aan geregelde Staatsvormen te onderwerpen. Zonderling is het, hoe men op die wijze een ander het recht niet wil toekennen, zijne eigene grenzen in veiligheid te stellen tegen onrustige naburen, een recht, dat het liberalisme zich zelfen toekent; terwijl datzelfde liberalisme het geheel in den regel acht te zijn, wanneer Engelse kooplieden, langs in staat van blokkade gestelde kusten, de in opstand zijnde Circassiers van kruid en lood voorzien, ten einde hen, steeds gered om ingebeelde belediging te wreken, of, van wege overgeërde vete, steeds met elkander onenig, de middelen te verschaffen om hunnen ondergang zoo veel te bloediger te doen worden.

Het is derhalve boven allen twijfel verheven, dat de staatkundige voorvallen en gebeurtenissen, welke buiten Europa plaats hebben, niet enkel in Europa weerklank vinden, maar, bovendien, niet geheel zonder invloed blijven op dat gene, wat in ons werelddel voorvalt, of aldaar wordt voorbereid. — Wij achten, dien ten gevolge, dat men het ons in dank zal afnemen, wanneer wij tusschen beiden de aandacht vestigen op die gebeurtenissen in Asia, waar Groot Brittanches magt in betrokken is. De troepen, welke in Hindostan verzameld worden; de oorlogstoebereidselen, welke zoowel in Engeland als te Bombay, Calcutta, Delhi, enz. geschieden, hebben de algemeene aandacht gaande gemaakt. Thans stelt de declaratie, of het manifest, door den gouverneur-generaal van Britsch-Indië uitgevaardigd, ons in staat, om de grieven te leeren kennen, welke dat bewind ten laste van Afghanistan aanvoert, en als gewichtig genoeg wil beschouwd hebben, om eenen vijandelijken inval te wettigen.

Groot-Brittanje verklaart, bij de Declaratie, den oorlog aan Kandahar, omdat Kandaharsche grooten zich in de zaken van Herat hebben gemengd, en in het Perzische leger tot het beleg van Herat hebben medegewerkt. — De Staten van Kandahar en Herat grenzen aan elkaar, en, wij weten het, onmiddellijk naburen zijn niet altijd de beste vrienden, maar doen elkan- der soms den oorlog aan. Zoo heeft Sere Poerdil Khan nog in 1836 tegen Herat oorlog gevoerd, en, in weerwil der voordeelen, door Herat behaald, kocht het echter gaarne den vrede door geschenken. — De vorst van Kandahar zal nu moeten boeten voor betoonde hulp, waaraan hij denkelijk geheel vreemd is gebleven.

De oorlog wordt, ingevolge de Declaratie, aan Dost Mahomed Khan verklaard, dewijl, toen, eenigen tijd geleden, de Britsche kapitein Barnes te Kabul kwam, om 's vorsten medewerking tot de verwezenlijking der onderworpen stoomvaart op den Indus te erlangen, hij daarin niet slaagde;

en evenmin in zijne pogingen, om dien vorst te doen afzien van zijne oorlogszuchtige plannen, en ontwerpen tot vergrooting van zijn gebied, door het beoorlogden van Runjeet Singh. Kapitein Barnes was genoodzaakt Kabul te verlaten, zonder in het minst de oogmerken zijner zending te hebben kunnen bereiken.

Stonden deze beide beweegredenen tot den oorlog, welke de Britsch-Oostindische maatschappij Kabul wil aandoen, niet letterlijk en met vrij wat breedvoerigheid in het manifest, niemand, met den toestand van het land, en met hetgeen aldaar gebeurd is, eenigermate bekend, zou gewis immer aan zoodanige oorzaken gedacht hebben. In de eerste plaats, heeft Kabul niets gemeens met den Indus. Die stad ligt aan eene rivier, welke op ongeveer 90 mijlen van daar, onder den naam Attock, ter plaatse, waar de stad van dien naam ligt, zich met den Indus vereenigt. Niet alleen Attock, ook Peishawier, verder op aan de rivier Attock gelegen, is in de magt van Runjeet Singh; zelfs gelooven wij, dat Jellalabad, half weg tusschen Peishawier en Kabul, ook in handen van den Maha-radja is gevallen, of althans een gedeelte van het grondgebied langs de rivier, ten Oosten van Jellalabad. Wij begrijpen dan ook in geen deele, hoe de vorst van Kabul in de stoomvaart op den Indus bij mogelijkheid kan betrokken worden.

Maar nu ten tweede: welke zijn de oorlogszuchtige ontwerpen van Dost Mahomed Khan? Uit het voorgaande kan reeds blijken, dat het grondgebied van Kabul zich niet verre Oostwaarts uitstrekt; daarentegen heeft Runjeet Singh het zijne steeds verder en verder uitgebreid en vergroot, zoodat het rijk van Kabul tot het rijk van Lahore niet in de minste verhouding staat; — overigens wordt het gebied van Attock en Peishawier door Seiks bewoond, die zich mede aan den Maha-radja hebben onderworpen; — en Dost Mahomed Khan staat niet in den roem van groote militaire of andere bekwaamheden. De vijandelijkheden, welke tusschen den vorst van Lahore en dien van Kabul in de jaren 1836 en 1837 hebben plaats gegrepen, dringen ons de overtuiging op, dat het rijk van Punjab niets van den laatste te vrezen heeft, dewijl de magt van Kabul nimmer tegenover de geregelde troepen van den vorst der Seiks heeft stand gehouden.

De officiële declaratie geeft nog meer aanleiding tot bevreesding, wanneer daarin verzekerd wordt, dat Shah Soojah Oel Moeluk in geheel Afghanistan geëerd en bemind wordt, en Groot-Brittanje uit dien hoofde besloten heeft, hem wederom op den troon van Kabul te plaatsen. Reeds sedert ongeveer een twintigtal jaren van den troon gestooten, merkten wij ons te herinneren, dat de liefde en achting, waarvan in het staatsstuk gesproken wordt, zich ten minste niet zoo verre hebben uitgestrekt, om hem onder de bevolking van Afghanistan bijval te doen vinden, toen hij zich wederom van den troon van Kabul heeft gewenscht meester te maken. Door de Britsche magt, zal hij thans op den troon van Kabul geplaatst; door de Britsche magt zal hij op den troon van Kabul gehandhaafd worden. Shah Soojah zal bestendig de hulp der Britsche troepen behoeven, om de rust in zijn rijk te behouden, en het lot van Afghanistan zal niet veel verschillen van den toestand, welken wij daaraan alreeds in ons N°. 350 voorspeld hebben.

Maar zou niet deze plotselinge genegenheid van het Britsch-Indisch Gouvernement voor Shah Soojah nog eene andere beweegreden kunnen hebben? Er wordt, in onze berichten naauwkeurig, stellig verzekerd, dat, na de terugkomst van generaal Allard uit Europa, de beheerscher van Punjab het ontwerp zou gevormd hebben, om het rijk van Kabul te veroveren, doch dat hij, ten einde in zijne veroveringsplannen te minder gevaar te loopen, den najver der Engelschen te wekken, aan Shah Soojah zou hebben doen voorstellen, dezen op den troon van Kabul te herstellen. Natuurlijk zou het overwigt van Runjeet Singh, langs de oevers van den Indus, door zoodanige gebeurtenis nog meer zijn geklommen. Men geloof, dat de belangstelling in den verdreven vorst van Kabul van de zijde der Engelschen eerst door de betoonde belangstelling van den vorst van Lahore is opgewekt geworden.

In het Britsche oorlogsmanifest wordt eensdeels van de medewerking van den Vorst der Seiks, tot het plaatsen van Shah Soojah op den troon van Kabul, als van iets onbelangrijks gesproken; doch dewijl er wordt bijgevoegd, dat de heer M'Naghten, secretaris van het gouvernement generaal, Vorst Runjeet-Singh tot de coalitie is gaan overhalen, zien wij, dat die

zaak evenwel niet als iets onbelangrijks is behandeld geworden. Denken wij daarbij aan de twijfelingen en onzekerheden, welke te Calcutta en elders in Hindostan hebben geheerscht, over de waarschijnlijkheid van het al of niet slagen van den heer M'Naghten, dan zou het vermoeden kunnen opkomen, dat het Britsche bestuur deswege niet volkomen gerust is geweest. Wij houden het er zelfs voor, dat het veel bekwaamheid heeft gevorderd, den Maha-Radja tot het drievoudig verbond met Engeland en Shah Soojah Oel Moeluk te bewegen. Tot de vermeerstering van Kandahar en Kabul is het voor Groot-Brittanje wel met der daad van veel belang eenen bondgenoot als den Vorst der Seiks te hebben. De Britsche troepen zouden anders een grooten omweg te maken, en zeer vermoeijende marschen, door ongebaande en woeste streken, te doen hebben; maar de geheele onderneming zou zelfs gevaarlijk kunnen worden, wanneer Runjeet-Singh eene weifelende houding had aangenomen. Een Vorst, aan wien de Londensche Times eene legersmagt van meer dan 70,000 man toeschrijft, is voorwaars als bondgenoot belangrijk, en als nabuur, wanneer men hem in den rug heeft, te duchten. Vooral is dit het geval, indien zoodanige troepen op de Europeesche wijze geoefend, onder Europeesche chefs staan, en in den krijg gehard zijn.

Dit alles nu treft men aan in de krijgsmagt van de Pundjab. De generaal Allard, die nog onlangs in Europa geweest is, en thans ook het karakter bekleedt van gezant van Koning Lodewijk-Philips, is generaal der cavallerie, de luitenant-generaal Ventura, die ook diep in de gunst van den Vorst van Lahore deelt, is bevelhebber over de geregelde infanterie, en de kolonel Court is een artillerie-officier van vele verdiensten. Nog bevinden zich verscheidene andere Europeërs onder de troepen der Seiks; meest allen Fransche officieren, die, even als de opgenoemde, onder Napoleons adelaars hebben gediend.

Reeds te voren hebben wij doen opmerken, hoe het Rijk van Lahore zich langs het Indus-dal uitstrekt, van het gebergte van klein Thibet in het noorden, tot aan de Zandwoestijnen van Bhawoelpore en Bikanier, waar zich zuidwaarts de moerassen aansluiten, die tot in de nabijheid van de baai van Kutch reiken. Nog niet lang geleden, heeft Runjeet-Singh het Rijk van Dera-Ismael Khan, op den regteroever van den Indus, veroverd, en den van zijne voornaamste aanhangers verlaten Shah Newas Khan gevangen gemaakt. Zijne krijgshandelingen tegen Kabul, en zijne ontwerpen tegen klein Thibet en tegen Shikarpore, waren voorzeker niet minder geschikt om bij zijne troepen den krijgshaftigen geest te onderhouden.

— Een bondgenoot, beten in staat om zich door zijne naburen te doen erbidigen, om de grenzen van het Britsch gebied in Indië onaangeraand te doen blijven, kan immers bij geene mogelijkheid verkregeu of gewenscht worden. En evenwel wil Engeland zijne magt ook in Afghanistan doen erbidigen. — Zou wellicht de eigenlijke bedoeling der oorlogstoerusting ook zijn kunnen, om den steeds magtiger wordenden bondgenoot in toom te houden? Runjeet Singh, bij den aanvang dezer eeuw, een klein vorst onder de Seiks, thans ongeveer zestig jaren oud, wordt beschreven, door hen, die hem nog onlangs gezien hebben, als werkzaam, rusteloos, vol veerkracht en met wijdrekkende plannen in het hoofd, die hij echter geheim weet te houden, tot dat de tijd daar is; een man, die, ook in andere opzichten, bij Filippus van Macedonië vergeleken wordt, met wien hij overigens nog dien trek van overeenkomst heeft, van aan één oog (het linker) blind te zijn. Wie zal het, bij overweging van dit alles, voor onmogelijk of onwaarschijnlijk houden, dat hij het wantrouwen van het Britsch gouvernement heeft opgewekt! — Reeds heeft hij zich verlamd gevoeld, toen hij in 1837 Shikarpore, in de vlakte van den Indus, heeft willen aantasten, dewijl deze staat behoort tot de Amieers van India, waarmede in 1832 het Britsch-Indisch gouvernement een verdrag gesloten heeft; men heeft den Maha-Radja doen gevoelen, dat Shikarpore onder Britsche bescherming stond. — Gelukt het nu aan de Engelsche troepen, om Kabul en Kandahar te vermeersteren, dan blijft wel een groot gedeelte van den Indus-stroom aan den vorst der Seiks onderworpen, doch met zijne verdere vergrooting heeft het een einde: dewijl hij aan alle kanten omringd zal zijn door staten, die middellijk of onmiddellijk onder Britsch gezag staan. Van daar af is Runjeet-Singh ingesloten in het Britsch gebied; en de vorst, wiens grootsche ontwerpen, door de Europeesche organisatie van zijne krijgsmagt, en door de dapperheid van zijnen waarschijnlijksten opvolger, Nw-Nehal-Singh, ook na zijn dood stonden voortgezet en verder volvoerd te worden, zal denkelijk zijn

MENSELWERK.

RIBÉRA.

(Vervolg en Slot.)

III.

RIBÉRA vond schielijk het huis van PANOLFO. Twee bedienden geleidden hem in een prachtig gemeubeld vertrek, uit welks ramen men het gezigt had op eenen tuin, en daar achter over de blaauwe golfjes van den zeeboezem. Een zwaarlijvig man, van middelbaren leeftijd, met een plat langwerpig gezicht, liep de kamer op en neder, terwijl voor een der vensters een jong meisje zat, hetwelk, met het hoofd op de hand geleund, in gepeins verzonken, de geur der oranjebloemen en de frissche zeelucht inademde. RIBÉRA groette eerbiedig, toen hij binnentrad, maar een vuurroode bloeske weldra zijn gelaat, daar hij in het meisje de schoone herkende van welke hij, weinige oogenblikken te voren, met zoveel geestdrift, tot PANOLFO gesproken had. Hij kon naauwelijks zijnen naam noemen, en niet zonder reden, want LAURA was waarlijk beminnenswaardig. Hare zwarte oogen, nu eens de spiegels eener teedere gewaarwording, dan weder als starren flonkerende, werden door breede wonkbrauwen overschaduw; terwijl haar hals, blank als zwanendons, in zachtheid en buigzaamheid die van de zwaan kroonarde. In breede lokken goltde het kastanjebruin haar langs de blanke schouders. De bevallige losheid harer bewegingen, en het geluid harer liefelijke stem waren onmiskenbare bewijzen, dat zij onder eene warme luchtstreek was geboren.

RIBÉRA was tot op eenige schreden afstands van haar genaderd, en stond nu voor haar, blijkbaar verward. De koopman, die, bij het binnentreden des kamers, zijne wandeling had gestaakt, meende, dat de beschroomdeheid van onze schilder een gevolg van te weinig omgang met lieden der groote wereld was, en trachtte op eene niet zeer wolvende wijze dezelve te doen bedaren. Deze grove welwillendheid bracht RIBÉRA tot zich zelven, en schonk hem al zijne vorige fierheid weder. Hij antwoordde, het hoofd oprijtende:

«Noch de rijkdom, noch de magt, noch iets van hetgeen aan anderen belangwekkend voorkomt, deed mij ooit de oogen nederslaan; het schoone alleen heeft op mij een overweldigend vermogen, en dat gij mij eenigzins in verwarring zaagt, was, dat ik in bewondering verzonk, voor het schoonste werk van den Schepper des Heelals. Bij deze laatste woorden, ontmoeten zijne blikken die van LAURA, en de dochter van PANOLFO gevoelde, wat RIBÉRA ondervond. Beiden oefenden eene soort van betoovering op elkander uit, en alvorens zij één woord tot elkander gesproken hadden, getuigden beider blikken, dat zij elkander beminden. PANOLFO was, zonder het te weten, als het ware, de begunstiger van deze plotselinge liefde, want hoe meer hij zich den beschermers van RIBÉRA wilde betoonen, des te meer zag LAURA met blijde belangstelling den bloeienden jongeling aan, en trachtte hem de door haren vader gedane vermederingen te vergoeden.

«Men heeft mij gezegd, dat het u niet aan talent onthreekt, mijnheer,» zeide de koopman.

RIBÉRA maakte eene ligte buiging.

«Doch gij zijt arm en dus genoodzaakt te arbeiden. Ik heb altijd de schoone kunsten, zooveel mogelijk, beschermd. Wij zullen zien, of gij verdient, dat men u deelneeming betoonen.»

RIBÉRA fronste het voorhoofd en beet zich op de lippen, om deze belediging niet met eene belediging te beantwoorden.

LAURA bemerkte deze opwelling van toorn, en poogde het dreigende onweder af te wenden. Vriendelijk keerde zij zich tot RIBÉRA en vroeg:

«Zijt gij een vreemdeling, mijnheer?»

Bij het hooren dezer stem, die tot het binnenste zijner ziel doordrong, werd zijn gelaat weder vrolijk, en hij antwoordde:

«Ik ben geboortig van Xativa bij Valencia in Spanje, Signora! Als kind verliet ik reeds mijne ouders, die ik sedert dien tijd niet heb wedergezien, en ik kan mij als eenen zoon van Italië beschouwen, daar ik het grootste gedeelte van mijn leven in dat land heb doorgebracht; ik ben thans vijf en twintig jaren, en ik heb Rome, Venetië, Florence, Parma en nog verschillende andere steden gezien, alwaar de schilderkunst bloeit, of eertijds bloeide. Ik heb, even als de bij, uit alles, wat ik op mijnen weg ontmoette, voor mijne kunst honig gezogen, en ben thans te Napels gevestigd, om die stad niet weder te verlaten.»

«En waaraan hebben de Napolitanen deze vleijende voorkeur te danken, Signor?» vroeg de koopman, met een eenigzins lagchend gelaat.

RIBÉRA voelde op nieuw zijne wangen gloetjen, doch hij bedwong zich, en zeide:

«Dat is mijn geheim, mijnheer!»

LAURA voegde er bij:

«Gij zijt te nieuwsgierig, vader. De Signor wil u misschien te kennen geven, dat het de liefde is, die hem aan deze stad boeit.»

«Ja, Signora,» antwoordde RIBÉRA, «ik ben verliefd, en wel voor geheel mijn leven.»

LAURA bloosde op hare heurt, en de verwarring, die zij niet kon verbergen, was nog grooter en meer zichtbaar dan die van den schilder.

«Laten wij dit gesprek afbreken,» hernam PANOLFO. «Gij verwijt mij mijne nieuwsgierigheid, LAURA, en gij zijt honderdmaal nieuwsgieriger dan ik. Neem plaats, mijnheer, en laat ons over onze zaken spreken. Wilt gij vijf en twintig ducaten verdienen? Doch, zeg mij vooraf, in welk genre gij schildert.»

«Wat was uw oogmerk mij op te geven?»

«Een uithangbord voor mijn magazijn.»

RIBÉRA wilde opstaan, doch een smekende blik van LAURA weerhield hem; echter hij was zoo ontroerd, dat hij noch zeggen kon, of hij het voorstel aannam dan wel weigerde.

PANOLFO vervolgde:

«Gij schijnt er niet veel genoegen in te hebben? Dit is toch waarlijk eene schoone gelegenheid, om bekend te worden, want, zoo gij wel slaagt, zullen alle kooplieden in mijn vak u gebruiken.»

«Laat gij aan mij de keus van het onderwerp? Want ik kan uw aanbod alleen aannemen, onder voorwaarde, dat ik mijne denkbeelden mag volgen.»

«Kom aan, ik zal het aan u overlaten. Maak er van, wat gij wilt.»

«En welken prijs wilt gij besteden?» vroeg RIBÉRA, met eenen bitteren grimlach.

«Ik heb het reeds gezegd: meer dan vijf en twintig ducaten wil ik niet geven, en geloof, dat het dan goed betaald is, doch als ik er over voldaan ben, dan zult gij mij portretteren, en ik zal de som verdubbelen.»

rijk dat zelfde lot niet ondergaan, hetwelk het rijk van Hider-Ali in weërwil der dapperheid van Tipoo-Sahib, ondergaan heeft. Een als dat rijk, onder den opvolger van Hider-Ali, ten onderging, en in het Britsche reuzenrijk verzwoegen werd, zal alsdan het rijk, door den Maha-Radja-Ranjit-Singh gesticht, in weërwil der vruchteloze dapperheid van zijnen opvolger, en de opofferende vaderlandliefe der Soiks, van de aarde verdwijnen.

N E D E R L A N D.

AMSTERDAM 22 Jan. Bij de regtbank van eersten aanleg te Maastricht zijn nog benoemd: tot vice-president mr. H. E. van Panhuys, thans regter ter instructie aldaar, en tot regter ter instructie, mr. A. C. H. M. van Verdynen, thans regter; terwijl tot substituut-officiëren aldaar zijn benoemd, mr. R. J. C. Capitaine, plaatsvervangend regter, en mr. W. H. van der Voort, advocaat te Utrecht.

— Het aantal miliciens, hetwelk over dit jaar zal worden geligt, is bepaald op 8,528 manschappen, verdeeld in de volgende contingenten voor de provincien, te weten: voor Noord-Brabant 1,199, Gelderland 1,106, Noord-Holland 1,419, Zuid-Holland 1,687, Zeeland 431, Utrecht 460, Vriesland 750, Overijssel 628, Groningen 576 en Drenthe 222.

— Men vernemt, dat dezer dagen het verzoek tot gratie, ingediend door Biera, veroordeeld tot de *poena proxima mortis*, wegens het verminken en altereren van muntspecien, wettigen koers hebbende in het Koninkrijk der Nederlanden, door Z. M. is gewezen van de hand.

'S GRAVENHAGE 21 Jan. Heden ochtend is alhier binnen gemarcheerd, het reserve bataillon der 14de afdeling, komende van Zutphen, om alhier voorloopig garnizoen te houden. Woensdag zal het achter gebleven detachement grenadiers, sterk 4 officieren en 250 manschappen, naar Noord-Brabant vertrekken, ten einde zich bij hun corps te voegen.

— Naar men vernemt, kan de Rijkverzameling van modellen dagelijks, met uitzondering van Zon- en feestdagen, worden bezigtigd, van des voormiddags tien tot 's namiddags drie ure, in het lokaal achter het Stadhuis, alwaar vroeger de tentoonstelling van Schilderijen plaats had.

— De Hooge Raad heeft, in zijne terechtzitting van heden, de uitspraak in de zaak van E. W. van de Poll, den penningmeester van de Beemster, welke op heden bepaald was, uitgesteld tot den 29sten dezer.

In deze terechtzitting is tevens gelezen, eene memorie van den officier van justitie, bij de Criminele Regtbank in Holland, waarbij deze requiert de annullatie van een arrest, door de Criminele Regtbank vermeld, in dato 26 November, gewezen tegen Aris Droog en Pieter Kossen, en waarbij bepaald is, dat de penningmeester van Slootgaard niet als publiek ambtenaar kan worden aangemerkt.

De uitspraak daaromtrent is bepaald op den 4den Februarij.

LEIDEN 20 Jan. Curatoren van het *Stolpianisch Legaat*, aan de Universiteit te Leiden, hebben in hunne laatstgehouden Vergadering besloten, de navolgende vraag ter beantwoording voor te stellen:

«Daar de Christelijke Zedeleer, na de uiteenlopende manieren van dierzelver wetenschappelijke behandeling door de Geleerden, nog moeilijkheden ondervindt; vooreerst, omdat het ééne en hoogste beginsel nog niet gevonden en bepaald is, van waar alles kunne afgeleid, en alles tot één stelsel gebragt worden; vervolgens, omdat, wegens eerstgenoemd gebrek, sommige hoofd-begrippen, zoowel vormelijke, als stoffelijke, nog niet duidelijk bepaald of toegelicht zijn, en alle niet zoodanig uit eene enkele bron zijn afgeleid, dat dezelve eene samenhangende en overeenstemmende wetenschap opleveren; — en, verniet of echter gevonden worden, die vermeenen, dat er door de scheppingswijze en de schriften van den beroemden Schleiermacher iets loffelijks is te wegg gebragt, om deze gebreken weg te nemen; maar tevens anderen, of zijne stellingen niet goedkeuren, of zijne uitdrukkingen duister vinden.»

«Verlangt men eene duidelijke uiteenzetting van al, wat in de schriften van Schleiermacher tot de zedeleer, en bijzonder tot de Christelijke zedeleer in betrekking staat; vervolgens een onderzoek, of het de strekking heeft, om de wetenschappelijke behandeling van die leer ten goede te leiden, of niet; en eindelijk, wat en hoeveel men van zoodanige behandeling dier leer mag verwachten voor de practijk van het leven en voor het bepalen der pligten der Christenen.»

Met toezegging eener gouden medaille, of des verkiezende hare waarde van twee honderd gulden, aan hem, wiens verhandeling boven alle andere den eereprijs zal waardig gekeurd worden.

De verhandelingen moeten in het Latijn of Nederduitsch geschreven, met eene zinspreuk geteekend en voorzien zijn van een verzegeld biljet, van buiten dezelfde zinspreuk, van binnen den naam en het adres des schrijvers inhoudende, en vrachtwij worden toegezonden vóór of op den 30 Junij 1841, aan den professor H. W. Tijdeman, te Leiden, thans secretaris van het bovengemeld legaat.

DORDRECHT 21 Jan. Morgen ochtend vroeg moeten de jonge prinsen, met een gevolg van twee rijtuigen, hier doorkomen, zich uit de residentie naar het hoofdkwartier in Noord-Brabant begevende.

Part. Corresp. BRUSSEL 21 Jan. Het schijnt, dat het Belgische bewind werkelijk belangrijke dépêches uit Londen ontvangen heeft; doch, in weërwil van hetgeen daaromtrent door de *Commerce Belge* wordt gezegd, meen ik, dat het voorzigtig is, zich, voor als nog, van eenige geruchten ten dien aanzien te onthouden. Ook de verschillende oorlogszuchtige geruchten, welke alhier in omloop zijn, vinden weinig geloof, en vereischen in allen gevalle nadere bevestiging.

Dezen morgen is het 2de regiment linietroepen van hier naar de grenzen vertrokken, en heeft de divisie kurassiers bevel ontvangen, om zich onmiddellijk te Mechelen bijeen te trekken. Het regiment guides heeft dezen middag tegenbevel ontvangen, en zal dus voorloopig nog in deze hoofdstad blijven. Van den anderen kant, vernemt men ook, dat het 11de regiment van linie naar Diest in aantocht is, en dat ook de militaire ambulances heden middag Brussel verlaten hebben.

BRUSSEL 21 Jan. De *Commerce Belge* behelst het volgende: «Men verzekert, dat het gouvernement dezen morgen eene belangrijke mededeeling van den kant der Londense Conferencie heeft ontvangen. De inhoud dezer dépêches is niet bekend, maar men zegt, dat zij van eenen beslissenden aard zijn.»

«Wel verpligt, mijnheer,» zeide RIBERA, opstaande; «als gij aan mij de bepaling van den prijs hadt overgelaten, zou ik u vijfhonderd ducaten gewaagd hebben; doch wij zullen op eene andere wijs verrekken. Ik verzoek alleen de vrijheid, om, gedurende éénen dag, een uithangbord, dat u niets zal kosten, boven uwe deur te mogen plaatsen; de gelegenheid, welke thans zich aanbiedt, is goed om bekend te worden. Doch gij kunt aankondigen, signor, dat ge eenen voordeeligen koop hebt gesloten met den eersten schilder van *Napels*. Vaarwel, binnen kort hoop ik bij u te zijn. Vaarwel, Signora.»

LAURA zag hem met hare schoone oogen na, en tranen bevochtigden dezelve. Het scheen, als of zij hem toeriep: «wees inderdaad, hetgeen gij gelooft te zijn, en het hart van LAURA zal u voor uwe kunst beloonen.»

RIBERA vertrok. Langzaam klom hij den trap af. Door den tuin voorbij de vensters van het vertrek gaande, dat hij zoo even verlaten had, viel er eene beurs voor zijne voeten. Hij bevatte vijfhonderd ducaten, met een briefje, waarin, in vlugtig schrift, geschreven was:

«Mijn hart en mijne fortuin aan den eersten schilder van *Napels*.»

IV.

Veertien dagen na deze gebeurtenis, was er reeds des morgens vroeg, eene talrijke volksmenigte voor het magazijn van PANOLFO verzameld, en gaf door toeuvingen hare goedkeuring te kennen, of bleef in stille bewondering, met diep afgrijzen gemengd, als voor het huis geboeid staand; terwijl van tijd tot tijd, met luider stemme, naar den naam van den schilder van het als uithangbord geplaatste prachtige schilderstuk werd gevraagd. Het stuk stelde den marteldood van den heiligen BARTHOLOMEUS voor, was des nachts door de werklieden voor het balkon gezet, en met zonnepijp ontdekt. De heilige lag op de linkerzijde, met gebonden voeten, die door een van zijne beulen werden ondersteund; zijn regter arm, aan een touw regtstandig boven zijn hoofd gebonden, had reeds eene inkerving ondergaan; terwijl een zijner beulen de hand aan hem sloeg, om het vel af te stroopen. De uitdrukkingen der ellendigen, die hem martelden, waren sprekend en eigenaardig; terwijl het gelaat van den martelaar, op eene voortreffelijke wijze, de smart der slijting, de onderwerping, het geloof en de hoop op de eeuwige belooning, den martelaar toegezegd, uitdrukte. Nooit nog

«Van eenen anderen kant, verzekert men ook, dat uit vrees van eene botsing met onvrienden, de gezanten der bij de Conferencie tegenwoordigde Mogendheden eene acte hebben opgesteld, bevelende aan Holland en België, om hunne respectieve troepen tot op drie mijlen van de uiterste grenzen te doen terug trekken, met uitzondering van de zoodanige, welke zich in versterkte plaatsen bevinden. Deze maatregel van voorzigtigheid is geprovoceerd door de vrees van eene gebeurtenis, welke voor geheel Europa de noodlottigste gevolgen zoude kunnen na zich slepen.»

Volgens genoemd dagblad, had het regiment guides bevel ontvangen om onder de wapenen te komen, en onmiddellijk naar de grenzen op te rukken. Dit bericht schijnt tot de meest vertrustende geruchten aanleiding te hebben gegeven: van den eenen kant beweerde men, dat de Hollandse troepen het kamp van Beverloo zouden aangevallen hebben, van den anderen kant, dat men op verschillende punten handgemeen was geweest. De *Commerce Belge* staat echter daaraan geen geloof, en meent, dat dezelve van allen grond ontbloot zijn.

— Naar men vernemt, moet het Belgische bewind het voornemen hebben, om eene télégraphische linie tusschen Venlo, Brussel en eenige andere plaatsen daar te stellen.

— De *Emancipation* zegt het volgende: «Men verzekert, dat door de Conferencie aan de Hollandse Regering mededeeling gedaan is van de jongste voorstellen van het Belgische bewind.»

— Naar men zegt, zoude de bekende Prins de Ligne tot bevelhebber van de garde civique alhier benoemd worden.

— De krijgswetgeving in België duurt steeds voort. Onder de militaire maatregelen behoort ook nog het onder de wapenen roepen van de 13e en 18e en nog andere reserve-regementen, terwijl al de verloggers van de 1e, 2e, 4e, 7e, 3e en 9e regimenten van linie, alsmede van de drie regimenten jagers te voet zich bij hunne corps moeten vervoegen.

— In den *Observateur* leest men het volgende: «De Belgische militaire magt in Limburg groeit met ieder oogenblik aan; alle daar aanwezige regimenten hebben bevel ontvangen, om dierzelver verloggers op te roepen, die van af 23 dezer naar hunne hoofdepôts moeten komen, vanwaar zij oogenblikkelijk op hunne corps zullen worden gedirigeerd. De troepen in het kamp van Beverloo zullen, zoo men zegt, bestaan uit 15 bataillons, behoorende tot de 1ste, 2de en 9de regimenten van linie; ten gevolge van het oproepen der verloggers, zullen die bataillons op completen voet van oorlog zijn gebragt. In het kamp bevinden zich alreeds tien escadrons van het 2de regiment jagers en van het 2de regiment lancers; deze beide regimenten vormen eene brigade, die geattacheerd is aan de eerste divisie en ad interim gecommandeerd wordt door den kolonel Kruzewski.»

«De citadel van Luik wordt in staat van tegenweer gesteld.»

«Ten gevolge der bevelen van den minister van oorlog, hebben al de vrouwen van officieren afscheid van hunne echtgenooten moeten nemen.»

— Het gouvernement heeft bevel uitgevaardigd tot de onverwijldige reorganisatie van den eersten ban der burgerwacht van deze provincie; dezelve bevat alle personen van 21 tot 31 jaar.

D U I T S C H L A N D.

TRIEST 12 Jan. De hertogin van Berry is alhier aangekomen, nadat zij hare familie in Görz had bezocht, en heeft vervolgens hare reis naar Napels en Palermo voortgezet.

BERLIN 15 Jan. Z. M. de Koning heeft aan Hoogstdezelfs muzikdirecteur, den beroemden Spontini, toegestaan, de orde van St. Gregorius, hem door Z. H. den Paus geschonken, te dragen.

— De *Silesische Kronijk* deelt een bericht uit Groot Rimsdorf, in het district Kosel, mede, volgens hetwelk, aldaar eene familie, uit 8 personen bestaande, in ééne nacht door steenkoolendamp is gestikt.

— De Dom-Capitularis Stark, te Augsburg, heeft, gedurende de stormachtige dagen van den 6 tot den 10 Jan. de volgende merkwaardige waarnemingen gedaan. Van den 6 des avonds ten 9 ure, tot des morgens van den 7 ten 7 ure, viel de barometer 2½ lijn, en van dien tijd tot des avonds ten 9 ure van denzelfden dag 9 lijnen; den 9 rees dezelve van 2 ure des namiddags, tot den 10 des morgens om 10 ure, 8 lijnen. Op den 7 des avonds ten 9 ure stond de thermometer van Reaumur, in het Noorden op 5° boven, en den 8, 2° onder het vriespunt. De positive electriciteit was den 6 dag en nacht 0, doch den 7 des nachts meer dan 6° en den 8 over de 7°; in dien nacht blikemde het herhaalde malen.

Bijzonder merkwaardig waren de veranderingen, welke men aan den elksymometer (aardbevingmeter) opmerkte. Des morgens vroeg van den 6 dezer, even na 6 ure, slingerde dezelve 3 lijnen uit het middelpunt, naar het noorden, bleef daarop weder rustiger; na 7½ ure des avonds, slingerde hij 4½ lijnen naar het Noord-Westen naar het Zuid-Oosten, 1½ minuut later, bleef hij rustig naar het Zuid-Oosten staan; te 7 ure 53 minuten, begon hij snel te slingeren, met slingeren van bijna 5 lijnen, van het Noord-Westen naar het Zuid-Oosten, bleef echter weldra, gedurende 3 minuten rustig, slingerde daarop weder, met slingeren van 4 lijnen, van het Noord-Westen naar het Zuid-Oosten tot na 9 ure, en des nachts met slingeren van 4½ lijn van het Zuid-Oosten naar het West-Noord-Westen. Op den 8, des morgens 8½ ure, waren de slingeren 2 lijnen naar het Zuid-Oosten, en even zoo veel naar het Noord-Westen, begonnen weder op dezelfde wijze, van 10½ tot 11 ure. Van 2 tot 4 ure des namiddags, bleef de elksymometer rustig, in weërwil van den storm van III°.

Des nachts hadden er weder hevige slingeren plaats, van meer dan 5 lijnen van het Noord-Westen naar het Zuid-Oosten. Op den 9, des morgens 8½ ure, bewoog zich de slinger 2 lijnen naar het Oost-Zuid-Oosten; na 3 minuten rust, hadden er na 9 ure slingeren van 2½ lijn naar het Noord-Westen plaats; daarop na 11 ure des nachts rustig met 1 lijn Oostelijk.

Ten gevolge dezer waarnemingen, durft men veronderstellen, dat men uit ver verwijderde streken van aardbevingen, gedurende de boven aangehaalde dagen zal hooren.

Opmerkelijk is het, dat, volgens bijzondere berichten uit de nabijheid van het warm of Starnberger meer, hetwelk gewoonlijk zeer rustig is, het in den nacht van den 24 op 25 December l.l., bij zeer stil weder, in

had een dusdanig onderwerp zulk eenen kunstenaar gevonden. Nog nooit was met het penseel iets zoo krachtig uitgedrukt. Spoedig werd het nieuws verspreid, en de uit alle oorden der stad bijeengekomen menigte groeide tot zulk een getal aan, dat de Onderkoning, de oorzaak dezer opschudding willende kennen, zelf zich, vergezeld van OTTAVIO en eenige andere gunstelingen, naar de woning van PANOLFO begaf; doch nauwelijks had hij eenen blik op het balkon geworpen, of verbazing en bewondering boeiden zijne schreden.

«Wie vervaardigde dit meesterstuk?» vroeg hij.

Niemand kon op deze vraag antwoorden.

«Wat is de reden, dat de schilder zijn naam niet doet kennen. Hij noemt zich en rekent op mijne bescherming. Alle schilders van *Napels* moeten bij hem ter schole gaan.»

«Het is mijn werk,» riep RIBERA, uit de menigte voorwaarts tredende.

«Wie zijt gij?» vroeg de graaf.

«Ik heet GUISEFFO RIBERA, gisteren nog onbekend, en thans....»

«Eerste schilder van den graaf DE MONTERET, Onderkoning van *Napels*,» zeide de Vorst.

«Hoevel heeft men u voor deze schilderij betaald?»

«Sire, de koopman PANOLFO heeft mij 25 ducaten er voor geboden, die ik heb geweigerd, doch hij kan met mij op eene andere wijs verrekken, want ik bemijn zijne dochter LAURA.»

«Gij zult morgen met haar verenigd zijn.»

Des anderen dags vierden de gelieven, in tegenwoordigheid van den Onderkoning, hun huwelijksfeest, die hun vele rijke geschenken vereerde. BEATRIX was even verheugd over het geluk van den dierbaren meester, als zij verbaasd was, dat zulk eene schilderij den Onderkoning zoo zeer kon bekoren. PANOLFO wilde het meesterstuk niet afstaan, en achtte het zelfs nog niet ruim genoeg betaald, door het geven zijner toestemming in het huwelijk zijner dochter, maar vermeerdeerde den haar toegedachten bruidschat aanzienlijk, terwijl hij nimmer naliet, van zijnen schoonzoon sprekende, er bij te voegen, «hij is de eerste schilder van *Napels*; ik heb dat wel dadelijk in hem ontwaard.»

GUISEFFO RIBERA, meer bekend onder den naam van de ASPIGNOLETTO, werd spoedig de beroemdste schilder van *Napels*, en stond in hooger aan-

zoodanige beweging geraakte, als men nog nimmer bij het hevigste der heit waargenomen. Dit woelen duurde van ongeveer 10 ure avonds, tot des anderen dags ten 3 ure.

Part. Corresp. FRANKFORT 19 Jan. Thans gelooft men, dat het dan ooit ernst wordt, om België tot het aannemen der 24 artikelen te gen; waarschijnlijk zullen ook door Frankrijk en Pruisen observatie-acten aan de Belgische grenzen worden geplaatst, en op die wijze ingesloten België ook wel zonder oorlog toegeven.

Het verbreide gerucht omtrent het overlijden des landgraafs van Homburg is geheel valsch. De gisteren alhier ontvangen berichten van ziekte zijner D. H. luiden integendeel gunstiger, en geven eenige hoop herstel.

Gisteren was de Main zoo zeer gewassen, dat zij door de lage poorten in de stad drong. Heden is het water een weinig gevallen, de ijsgang is sterk.

De heer Muller, raad van de Vorstelijke Turn en Taxische Generale directie, is eerst onlangs uit België en Frankrijk alhier aangekomen, nog toe is het niet bekend; of het hem gelukt is, nadere contracten België en Frankrijk te sluiten, ter bevordering van den spoed der rijen. Gisteren is de Russische luitenant-generaal baron von Schilder hier aangekomen.

De beroemde zangeres Sophie Löwe wordt dezer dagen, op hare reis van Parijs naar Berlijn, alhier verwacht; men denkt, dat zij onzen schouwburg zal optreden: in de aanstaande week moet zij echter Berlijn zijn.

De aandeelhouders van den Sambre-Meuser-ijzeren spoorweg ontv de reeds gestorte gelden terug, na aftrek van 40 frs. van elke 500 voor onkosten.

F R A N K R I J K.

Part. Corresp. PARIS 20 Jan. Eindelijk is de merkwaardige welke met zoo veel hevigheid in de kamer der afgevaardigden over adres is gevoerd, gelukkig ten einde gebragt, en heeft het minister Mole daarbij de overwinning behaald. Van den anderen kant, is echter niet te ontkennen, dat bij deze beraadslagingen wonden zijn g gen, welke zelfs door den tijd niet dan bezwaarlijk zullen te heelen, terwijl, in weërwil van de met zoo veel moeite en volharding verk meederheid, de opwekking der revolutionaire hartstogten en verwac gen, welke door de hoofden der coalitie zoo ruimschoots heeft plaats ge sommen nog steeds voor de toekomst doet heducht zijn.

Het ontbreekt ook niet aan de zoodanigen, die eene wijziging in Ministerie voor bijna onvermijdelijk houden, en men wil zelfs reeds weten, men in den kabinetsraad, welke dezen nacht is gehouden, over dit punt beraadslaagd heeft. Wat hiervan ook zij, zal spoedig moeten blij want alle onzekerheid ten dezen aanzien kan niet dan nadeelig op gang der openbare zaken werken.

In allen gevalle is de aanname van een in al deszelfs deelen ter gr van het Ministerie gewijzigd adres, waarbij de tegenpartij geene beslissende overwinning heeft kunnen verwerven, eene belangrijke geba tenis, die, voor welke uitlegging ook vatbaar, de vrienden van ror orde voor het oogenblik mag bevredigen, doch waarvan de gevolgen a het ware karakter zullen kunnen bepalen.

PARIS 20 Jan. In de zitting van gisteren zijn nog achter de zinsn betrekkelijk de geboorte van den graaf van Parijs, gevoegd de woort «dat de graaf van Parijs eenmaal die verknochtheid aan Frankrijk aan den dag leggen, waarvan de Koning en zijn geslacht een zoo gr moedig voorbeeld geven.»

In die zelfde zitting, zijn dan ook eindelijk de beraadslagingen over adres ten einde gebragt, en ter gunste van het Ministerie uitgevallen, eenen uiterst hevigen woordenstrijd, waaraan de heeren de Lamartine, G zot, Thiers, Odillon Barrot, alsook de raadsprezident en de minister binnenlandsche zaken, deel namen, en waarin het niet ontbroken heeft scherpe verwijten van beide kanten, en waarin het niet ontbroken heeft met kracht van redenen, het dreigend gevaar heeft aangetoond, waar Frankrijk door eene aanname van de laatste zinsnede van het adres v blootgesteld zijn, is het amendement van de heeren de Belleyrne Jussieu en de la Penonnière, met 222 tegen 213 stemmen, aangenom Vervolgens is men overgegaan tot de stemming over het geheel van adres, zoodanig, als hetzelfde, ten gevolge van de verschillende amendm ten gewijzigd is, en is de uitslag daarvan geweest, dat dit adres, met t tegen 208 stemmen is aangenomen.

Daarna zijn de leden der commissie benoemd, welke met de taak be zijn, om het bedoelde staatsstuk aan den Koning aan te bieden; onder namen van deze door het lot gekozen afgevaardigden, merkt men op van de heeren Guizot, Odillon Barrot, enz.; deze omstandigheid, gepa met het beruchte getal van 221, hetwelk zich voor het adres verkle heeft, heeft in de Kamer eene levendige beweging veroorzaakt. Ten ne ure des avonds is de vergadering, onder eene bijna onbeschrijflijke schudding, opgeheven.

— Naar men wil, moeten de heeren Metz en d'Ansembourg, gedure hun verblijf te Parijs, verschillende conferencien gehad hebben met maarschalk Clauzel, om hem, in geval van oorlog, het bevel over Belgische leger op te dragen. De genoemde krijgsman schijnt zich daar van dit plan niet afkeerig betoond te hebben, doch de aanname van bedoelde bevelhebberschap aan de goedkeuring van Koning Lodewijk Phil ta willen onderwerpen.

S P A N J E.

MADRID 12 Jan. De *Correo Nacional* bewert, dat het gouvernement de tijding heeft ontvangen van de ontbinding der Junta's van Represent Valencia en Cordova, terwijl de vroeger erkende besturen wederom hun werkzaamheden hebben aanvaard.

— In de zitting van gisteren heeft de minister van financiën, bij g enheid van de debatten over het ontwerp van wet, betrekkelijk de amn isatie-kas, het volgende gezegd: «De publieke schuld verdient de voorke boven alle andere verplichtingen van den Staat, want dezelve spruit voo

zien bij den Onderkoning, dan een dergenen, welke, zijne meerderheid vee zende, zoo lang den weg tot glorie en geluk voor hem hadden geslot De marteldood van ST. BARTHOLOMEUS is een zijner meesterstukken, thans nog te *Parijs* aanwezig. Ook te *Napels*, *Weenen* en *Dresden* bevinden zich, zoo wel als te *Parijs*, verschillende stukken van dien ma ter, welke in 1656 te *Napels*, als een zeer vermogend man, is gestorve

B I A D V U L L I N G.

Eindelijk, dus zegt een zeker Duitsch schrijver onzer dagen, geloof de oorzaak te hebben ontdekt, waarom men zich thans zoo ijverig met daartstellen van gedanktekenen bezig houdt. Ten eerste, bewoerd men thans meer dan ooit de kracht om groote daden te verrigten, dan men zich geheel onvermogen gevoelt om grootsch te handelen; — ten ander ren, is onze tijd zoo rijk aan verstrooijing, en nopen ons de omstandi heden aan zoo vele verschillende zaken te denken, dat men bilijk zijne groote mannen te zullen vergeten, hetgeen maar al te vaak gebe is, wanneer men niet bij voortdoring door zinnelijke teekenen aan den wordt herinnerd. Hoe dit echter zij, wij kunnen ons verheugen, dat neer door deze monumentenzucht kunstwerken tot stand gebragt word wij onze nakomelingen zoo al geene herinneringen aan groote daden, de bewijzen van onzen eerbied voor dezelve zullen achterlaten.

De bisschoppen van *Londen* en *Norwich* zijn niet op den besten voet elkaar. Toen men den laatstgenoemde verhaalde, dat de bisschop van *Londen* onlangs gezegd had: «Ik heb mijne eigen opinie omtrent den schop van *Norwich*;» antwoordde deze: «en ik heb in het geheel geen opinie van den bisschop van *Londen*.»

Zeker schrijver zeide onlangs in een gezelschap: «ik erken, dat ik voo brood schrijf.» «Ik zou eer gedacht hebben,» antwoordde Dr. HOOK, «dat gij voor boter en kaas schreeft, want men vindt uwe werken in alle komeijnen.»

uit eene leening, door het gouvernement gedaan. De terugbetaling kan door omstandigheden worden uitgesteld, maar de bepaalde waarborgen in de contracten verminderen, moeten hunne kracht behouden. Hoe wilt gij, dat het leger zegeviere, indien gij geen geld hebt? De natie moge zeggen, dat zij in het tegenwoordig oogenblik niet kan betalen, ik begrijp zulks, maar dat Europa ook wete, dat wij vast besloten hebben, ons vrij te maken.

De Kamer heeft in den geest van den minister het ontwerp aangenomen. — Men zegt, dat de heer Pizarro voornemens is, om met den meesten ijver verbeteringen in de militaire administratie in te voeren; de minister van oorlog is van voornemen het leger te inspecteren. Men verzekert, dat hij zich eerst naar Katalonië zal begeven; terwijl de heer Chacon in dien tusschentijd de portefeuille ad interim zou waarnemen.

— Naar men wil, is het den generaal van Haren gelukt, de Carlisten, onder bevel van Cabrera, te achterhalen, en hen, na een hevige gevecht, geheel te verslaan; dit berigt vereischt, intusschen, nadere bevestiging. De heer Evaristo Perez de Castro vertrekt den 15 dezer uit Lissabon, en wordt tegen den 23 alhier verwacht.

— In de zitting van den Senaat van heden, zijn de drie wetten, door H. M. reeds goedgekeurd, namelijk, die van de ligting van 40,000 man, de requisitie van 6,000 paarden, en de belooning voor de verdedigers van Landesa, voorgelezen.

Vervolgens zijn nog 4 ontwerpen, door de Kamer der gedeputeerden ingezonden, aan eene daartoe benoemde commissie ter hand gesteld.

— Marotto bevindt zich, met het 1ste en 10de bataillon Kastilianen en het 2de en 4de escadron van Navarra, in de omstreken van Vittoria. De meeste Carlistische bataillons zijn in de nabijheid van Estella geconcentreerd.

— Te Vera heeft eene uitwisseling van 240 krijgsgevangenen plaats gehad. Het schijnt, dat Espartero en Marotto eensgezind denken, omtrent de handhaving van het tractaat van Elliot.

— De kapitein Janariz, die onder Munagorri gediend heeft, is met 4 man naar de geleerden der Carlisten te Vera overgelopen.

— De op last van Don Carlos uit te reiken medaille aan zijne manschappen, welke den veldslag van Andoain hebben bijgewoond, zal uit vier halve leliebloemen, door eenen blauwen cirkel verbonden, bestaan. In het midden van dien cirkel zal een rood geëmailleerd kruis prijken, waarop aan de eene zijde de woorden: *In hoc Signo Vinces*, en op de andere de woorden: *Batalla de Andoain*. Het kruis voor de bevelhebbers en officieren zal van goud, en dat voor de soldaten van koper zijn.

STADSNIIEUWS.

De Criminele Regtbank in Holland, heeft op den 22sten Januarij 1839; Jaanus Verkade, schuldig verklaard, aan valsheid en onderhandsch geacht, door het bedriegelijk namaken van eens anders handteekening, en veroordeeld tot vier jaren confinement en f50 boete, alsmede in de kosten.

ONDERTROUW. 17 Jan. L. Kortenhorst, wedn., en A. E. Willenborg. BEVALLEN. 16 Jan. A. S. J. Tannenbergh, geb. Nolthenius, D. — 19 Jan. G. Regtdoorzee, geb. van Wieler, D. — C. E. Schallig, geb. Lapa, D. — A. Flörke, geb. Aalders, D. — C. A. Bielders, geb. Jansen, D. — C. A. J. Swarth, geb. de Hasselgreen, Z. — 20 Jan. M. G. van der Storm, geb. Poolman, Z. — 21 Jan. A. van Elden, geb. Hagendoorn, Z.

OVERLEDEN. 11 Jan. J. J. Eschauzier. 63 j. — 19 Jan. W. Winter, 81 j. — M. Sweenij, wed. W. van der Hulst, 64 j.

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.		AMSTERDAM, 22 Januarij, 4½ ure.			volgens de Effecten-Societeit.		
		van	tot	geboven	laagste	hoogste	geboven
REDELL.	Werkelijke Schuld...	54½	55	55½	54½	55	55½
	Dito.....	101	102	102½	101	102	102½
	Uitgestelde dito...	1½	1½	1½	1½	1½	1½
	Kansbiljetten.....	25½	26	26½	25½	26	26½
	Amortisatie-Syndic.....	94½	95	95½	94½	95	95½
	Dito.....	3½	3½	3½	3½	3½	3½
	Handel-Maatschappij.....	176½	178	178½	176½	178	178½
	Nieuwe dito.....	101	102	102½	101	102	102½
	Nieuwe dito 1837.....	101	102	102½	101	102	102½
	Entrepôt-Dok.....	98½	99	99½	98½	99	99½
	Oost-Ind. Leening.....	98½	99	99½	98½	99	99½
	Dito.....	98½	99	99½	98½	99	99½
	Aandeelen Kansb.....	103	104	104½	103	104	104½
	Spoorweg Haarlem.....	103	104	104½	103	104	104½
	Aand. Rijn-Spoorw.....	103	104	104½	103	104	104½
FRANR.	Inschrijving G. B.....	103	104	104½	103	104	104½
ENGLAND.	Dito.....	103	104	104½	103	104	104½
SPANJE.	Leening Ardoins.....	103	104	104½	103	104	104½
	Dito onbep. Stuk.....	103	104	104½	103	104	104½
	Possive.....	103	104	104½	103	104	104½
	Deferred.....	103	104	104½	103	104	104½
	Fransche Uitgestelde.....	103	104	104½	103	104	104½
	Engelsche dito.....	103	104	104½	103	104	104½
PORTUGAL.	Oblig. te Londen.....	103	104	104½	103	104	104½
NAPLES.	Certific. bij L. & B.....	103	104	104½	103	104	104½
	Dito Falc. & Co.....	103	104	104½	103	104	104½
	Dito te Londen.....	103	104	104½	103	104	104½
	Aandeelen Vanolaren.....	103	104	104½	103	104	104½
	Dito te Parijs.....	103	104	104½	103	104	104½
RUSLAND.	77 & C. 1778, 1816.....	103	104	104½	103	104	104½
	Dito 1828, 1829.....	103	104	104½	103	104	104½
	Dito 1831, 1833.....	103	104	104½	103	104	104½
	Oblig. te Londen.....	103	104	104½	103	104	104½
	Dito te Hamburg.....	103	104	104½	103	104	104½
	Inschr. in Assign.....	103	104	104½	103	104	104½
	Certific. van dito.....	103	104	104½	103	104	104½
POLN.	Aandeelen a fl. 300.....	103	104	104½	103	104	104½
	Dito a fl. 600.....	103	104	104½	103	104	104½
PRUISSEN.	Dito a fl. 60.....	103	104	104½	103	104	104½
	Reg. Londen 1830.....	103	104	104½	103	104	104½
OOSTER.	Aandeelen a fl. 100.....	103	104	104½	103	104	104½
	Dito a fl. 250.....	103	104	104½	103	104	104½
	Metalliek.....	103	104	104½	103	104	104½
	Dito.....	103	104	104½	103	104	104½
	Dito.....	103	104	104½	103	104	104½
	Dito te Londen.....	103	104	104½	103	104	104½
	Weenerb. Gold & Co.....	103	104	104½	103	104	104½
	Dito.....	103	104	104½	103	104	104½
	R. Ween. Aand. fl. 600.....	103	104	104½	103	104	104½
BRUNSW.	Oblig. te Londen.....	103	104	104½	103	104	104½
LOUISIANA.	Dito dito.....	103	104	104½	103	104	104½
LOUISIANA.	Hope & Comp.....	103	104	104½	103	104	104½
BRANDSTADT.	Aand. bij loting.....	103	104	104½	103	104	104½

BEURSBERIGT.

AMSTERDAM, 22 Januarij, 1838.

De handel in Hollandsche Fondsen was heden niet belangrijk; aanvankelijk waren Integralen en Kansbiljetten, ten gevolge van het ijs lagere merk van Londen van h. Zaterdag, eenigzins flauwer, doch blijven ten slotte weder vast.

In vreemde Fondsen ging mede weinig om; Spaansche, Portugesche en Zuid-Amerikaansche iets meer aangehouden; de overige onveranderd.

Nieuwe Poolse Lotten a fl. 200. f55. Columbia 2de Leening, a fl. 100. 20½, 1½. Peru 11½, 1½. Nieuwe Mexico 5 pCt. 18½. Coupons Griekenl. bl. enk. f 2½. Dito Columbia onb. f 3½, 4. Dito enk. f 4, 5, 7½. Dito Peru f 2½, 4. Dito Ardoins Nov. 1837, Mei en Nov. 1838, 12½, 7½. Koers van het Gold. Beleging 3. Prolongatie 3. Wissel-Disconto 2½ pCt. Prijzen ten 5 Ure: Integralen 54½. Kansb. f 25½. Handel-Maatsch. 175½ a 1. Ardoins a fl. 85. 16½ a 1.

ROTTERDAM 21 Januarij.

Wisselk. Hamburg 2/m 35½, kort 35½. Parijs 2/m 56½, kort 57½. Bordeaux 2/m 56½, kort 56½. Frankfort 6/w 36½.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

Londen, 19 Januarij.		Spanj. Ard. m.c. 5		18 a 1.	
Consols op tijd. 3 pCt.	92½ a 1.	Passive.....	4 a 1.	Deferred.....	7½ a 1.
Brazilië.....	5 p 77½ a 78.	Portugal.....	5 p 35 a 1.	dito.....	3 a 1.
Mexico.....	6 p 24 a 1.	Holland.....	2½ p 64½ a 1.	dito.....	5 p 102½ a 1.
Peru.....	6 p 17½ a 18½.	dito O. I.....	5 p 100 a 1.		
Columbia 2de L.....	6 p 28½ a 1.				
Deenemarken.....	3 p 75½ a 76.				
Rusland.....	5 p 114 a 115.				

Spaansche Fondsen bleven heden onveranderd; alle overige waren daarentegen, bij weinig handel, eenigzins flauwer. Columbianen blijven op het einde iets vaster.

ANTWERPEN, 21 Januarij.		Ardoin.....		5 pCt. 16½.	
Metalliek.....	5 p 107.	Uitgestelde.....	5 p 6.	Napels, Falcon.....	5 p 93½.
Partielloten.....	f 484.	Denemarken.....	3 p 74.	Pruiss. Lotten.....	f 122½.
Loten fl. 500.....	850.				
Pol. Lot. fl. 500.....	137½.				
dito 300.....	120½.				
Nassau Lotten.....	22½.				
Darmst. Lotten.....	24½.				

Bij gebrek aan enig nieuws, was er heden in Ardoin's weinig handel, evenwel waren dezelve iets flauwer; geopend op 16½, blijft de koers 16½, op den 25sten. Premie 16½, 1 d. Belgische Fondsen prijshoudend; 5 pCt. 96½ g. Societé de Commerce 92 g. Aand. in de Bank voor de Volkslijst 97½.

BRUSSEL, 21 Januarij.

De liquidatie van heden was weder onbelangrijk; de geruchten van vijandelijkheden van het Hollandsche leger vinden geen geloof. Men sprak van eene buitengewone vergadering van het Kabinet, alsook van eene vergadering der voornaamste opperhoofden van het leger aan het ministerie, waarbij men voegde, dat Vorst Leopold morgen of overmorgen zich naar het kamp te Beverloo zoude begeven; alle deze geruchten vonden echter algemeen weinig geloof. 2½ pCt. Belgische Fondsen zijn genoteerd 53 p., 5 pCt. 97½. Ardoin's waren, ten gevolge van den onbeduidenden handel, iets flauwer, 10½ g., 1 p.

BERLIN, 17 Januarij.		Pol. Lot. fl. 500		pCt. 77½.	
Pruiss. Leen.....	4 pCt. 102.	dito 300.....	68½.	Holland.....	2½ p 52½.
Lotten dito.....	69½.	Kansbiljetten.....	3½.	Restanten.....	3½.
Metalliek.....	5 p 109½.	Napels, Falcon.....	5 p 93½.	dito Londen.....	5 p 74½.
dito.....	3 p 82½.				
Bank-Actien.....	1007.				
Lotten fl. 500.....	140½.				
Rusl. Londen.....	5 p 112.				
dito Hamb.....	5 p 108½.				
dito 1831en 33.....	5 p 102½.				

De handel was heden in Pruisische Fondsen tot hooger koers zeer levendig; in vreemde was, bij iets lager koersen, de omzet niet beduidend. Wisselk. Amst. k. 139½, 2/m 138½.

FRANKFORT A/M, 19 Januarij.		Pol. Lot. fl. 500		pCt. 78½.	
Metalliek.....	5 pCt. 106½.	dito 300.....	68½.	Holland.....	2½ pCt. 53½ a 1.
dito.....	3 p 79½.	Spanj. Ard.....	5 p 4½.	Tannusbahn.....	f 266.
Bank-Actien.....	f 1702.				
Lotten fl. 500.....	137½.				

In alle Fondsen was heden de handel onbelangrijk.

WISSELKOERSEN, 22 Januarij 1839.		Geld. Papier.		Geld.	
Londen kort	120½	Londen 2/m	119½		

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Schepen in Lading.

AMSTERDAM.

Naar SURINAME, het nieuw gebouwd en gezinkt Ned. schooner-kofschip *Concordia*, Kap. B. J. Wygers. Adres bij Jan Corver en Comp.

Naar GENUA en LIVORNO, het Hanoversch kofschip *Johannes*, Kap. W. Mennen. Adres bij de Wed. Jan van Wesel en Zoon.

Naar LISSABON, het nieuw gebouwd Nederl. kofschip *Anna*, Kap. S. B. de Jong. Adres bij Jan Daniels en Zonen en Arbm., en Coopman en de Witt en Lenaert.

Naar LEVERPOOL, het Nederl. kofschip *de Jufferrouw Stijntje*, Kap. H. E. Boll. Adres bij Jan Corver en Comp.

Naar LEVERPOOL, het Nederl. kofschip *Petrus Jacobus*, Kap. M. P. de Jong. Adres bij Jan Corver en Comp.

Naar ST. PETERSBURG, het Nederl. gezinkt kofschip *Joanna Jacoba*, Kap. M. F. Schaap. Adres bij Jan Daniels en Zonen en Arbm.

Scheepstijdingen.

Gepraaid 16 Dec. bij Malaga: het schip *Henriette*, Kap. van Rijn, van Amsterdam n. Marseille.

— 29 Nov. in de Zuid-Atlantische Oceaan: het schip *Helena Christina*, Kap. Martens, v. Rotterdam n. Batavia.

Volgens brief van Genua in dato 14 Jan., zou het schip *Johanna de Vries*, Kap. L. C. de Vries, in den loop der week n. Amsterdam vertrekken.

Het schip *Hertha*, Kap. Schmidt, v. Bahia n. Hamburg, is den 10 Jan., bij hevigen storm, te Amrum gestrand.

Den 15 Jan. lagen te Cuxhaven aan de werf in reparatie de schepen *Tito*, Kap. Premido, v. Odessa n. Amsterdam, en de *Eendragt*, Kap. Kolder, v. Lubek n. Bremen.

Den 16 Jan. is bij Katwijk aan Zee aangespoeld een groote steng, aan de zaling wit geschilderd, en een bramstang, mede aan den top wit, benevens eene zwartgeschilderde marzeels ra, alles aan elkander, met derzelver staand en loepend tuig, en geheel verscheurd zijl, als ook een roode standaard, waarin eene van wit linnen opgesaaid V.

Van Frederikshaven wordt van 13 Jan. gemeld, dat bij het Blokhuis was aangedreven eene Hollandsche (?) galj s zonder volk, de naam en destinatie nog onbekend, doch beladen met Koffij en andere Stukgoederen, welke lading grotendeels geborgen was.

Een driemastschip, toonende Hollandsche vlag, is in den namiddag van den 17 Jan. ter reede v. Bual geankerd.

Het schip *Auguste*, Kap. Lange, v. Bordeaux n. Antwerpen, is, na op de Vlaamsche banken geweest te zijn, met verlies van roer, ankers en touwen, den 19 Jan. te Vlissingen binnengekomen, zijnde zwaar lek en zal moeten lossen en repareren.

BINNENGEKOMEN.

TEXEL 21 Jan. N. N. W. en N. W. — Niets.

— Heden is van den zuidwal en in vlot water gebragt, en vervolgens in het Nieuwe Diep, het schip *Coriolanus*, Kap. R. Tyers, van Londen, als bijlegger, met assistentie van eene loodscheit.

VLIE 19 en 20 Jan. W. Z. W. en W. storm. — Niets.

TERSCHELLING 18 Jan. Z. O. tot Z. W. — M. Nuske, Loeifer, Theleme en Scio; bestemd naar Stettin, komt binnen wegens avarij en lekkagie, dezelve ligt quarantaine in de haven, zijnde dit schip gisteren gemeld.

— In het gezigt eene brik, de naam onbekend; dezelve heeft eene loodsboot tot assistentie bij zich.

— In zee voor gaats eene brik zonder fokkemast; dezelve heeft alsmede eene loodsboot bij zich.

— 19 Jan. Niets. Van de schepen, gisteren gemeld, is niets naders bekend. Aan strand is aangespoeld de achterspiegel van een schip, waarop staat: *Telegraph Yarmouth*.

HELVOET 21 Jan. N. N. O. stil. — Gisteren nog: W. Norwood, Columbine (S), Londen.

BRIELLE en MAASSLUIS 21 Jan. N. — Niets.

VLISSINGEN 17 Jan. C. Eade, Hope, Londen. W. Clark, the Sylph, Sunderland; beide zijn n. Rotterdam opgezeild.

ANTWERPEN 20 Jan. Cook, Ruby, St. Domingo, Roberts, Eady Combe, Bahia, Spencer, Jubilé, Londen. Egides, V. Anna, Rotterdam. Van der Schoit, Catharina, dito. — Op de Rivier: M. Donaldson, Lusitania, Montevideo.

SAMARANG 5 Sept. Zoetelief, V. Hendrika, Sourabaya, is 19 Sept. n. Pekalougang vertr.

SOURABAYA 14 Sept. Schou, Margaretha Johanna, Batavia. — 18 Sept. Schneebeker, Catharina Johanna, dito.

TJILATJAP 15 Sept. Smits, J. C. J. v. Speyk, Sourabaya en Banjoewangie.

CORUNHA 30 Nov. Kap. Luit. Vriese, Z. M. korvet *PANTHER*, Helvoet n. Batavia.

BORDEAUX 17 Jan. Estor, Louie, Charleston, Rend-II, Virginia, New-Yrk.

UITGEZELD.

TERSCHELLING 18 Jan. J. Visser, de Jonge Dirk, Londen. — 19 Jan. Niets.

BATAVIA 2 Oct. Bangma, Adelaar, Padang en Rotterdam. Van der Mey, Alida Wilhelmina, dito en Amsterdam.

SOURABAYA 14 Sept. Bakker, Anna Catharina, Bezoeki en Amsterdam.

19 Sept. Landsberg, Dankbaarheid aan de N. H. M., Samarang, Batavia en Rotterdam.

TJILATJAP 15 Sept. Jansen, Factory, Rotterdam.

NANTES 17 Jan. Veenstra, Goede Hoop, Amsterdam.

VAART OP DEN RIJN.

AMSTERDAM, 22 Januarij 1839.

SCHEPEN IN LADING.

Naar Mainz, het schip Kust v. Brazilië, schipper J. J. Reindorp.

» Dusseldorf, » die Vernehrung, » C. Hannesen.

» Keulen, » die Wilhelmina, » C. W. Feyer.

» Duisburg, » Fredrik Wilhelm, » J. L. Arera.

» Rijnschans, » Catharina, » Ant. Grenshauer.

» Wesel, » Alma, » A. Balk.

» Frankfurt, » Canaris, » J. Rau.

» Mannheim, » Met. Verouwen, » C. Th. Ittschert.

KEULEN, 19 Jan. Vertrokken: W. Claasen, naar Rotterdam, met 6,376 ctr.; Wed. P. J. Mundschenk, naar Mannheim, met 1,892 ctr.

In Lading: Naar Dusseldorf, Urdingen, Duisburg, Ruhrort en Mulheim aan den Rijn, J. W. Mack; naar Ruhrort, Wesel tot Emmerich, D. Hogewech; naar Andernach en Neuwied, F. Zimmermann en C. Schäfer; naar Andernach en Coblenz, W. Müller; naar de Moesel en Saar, S. Lucas; naar Bingen en Mainz, H. Leineweber en J. Acker; naar Frankfurt, J. Kappes; naar Worms, Mannheim, Rijnschans en Leopoldshafen, Wed. J. Kappes.

Rijnhoogte te Keulen 19 Jan., 16 voet, 9 duim.

Carga-Lijsten.

ROTTERDAM.

BATAVIA, J. T. Bisset, DIAMOND, 1,242 kan. Suiker, 703 ps. Tin, 239 b. Peper, Macpherson, Campbell en Co.; 452 kan. Suiker, J. Roelands en Co.; 157 kan. do., L. F. de Bruyn; 133 kan. do., J. Osij en Soon; 506 kan. do., 315 b. Tabak, 1,142 pak. Cassia, Hoffman en Dorrepaal; 200 kjs. do., G. br. Nettheim; 703 kan. Suiker, 5 k. Indigo, Order.

NEW-YORK, H. Meppelder, AURORA, 92 f. Traan, 500 vjs. Harst, 1 part. Verfhout, Order.

HANDELERIGTEN.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

BREKEN, 18 Januarij.

KOFFIJ. Domingo gevraagd; uit de eerste hand waren slechts weinige partijen tot de loopende prijzen koopbaar, waardoor tot dezelfde prijzen meerder uit de tweede hand is verkocht geworden. Men verkocht uit de eerste hand: circa 450 zakken Domingo van 9½ a 10 gr.; uit de tweede hand: circa 500 zakken Domingo tot bovenstaande prijzen.

SUIKER. (Ruwe.) De prijzen vast, afgedaan zijn: 237 kisten gele en bruine Havana a 6, en 20 kisten onde bruine Rio a 4½ gr. (Geraffineerd.) Men verkocht: ca. 4,000 brooden Melis en Raffinade, en 400 kisten en potten Kandij.

KATOEN. Tot de verkogde prijzen zijn 381 pakken Noord-Amerikaansche gekocht, en daardoor is de voorraad, behalve 1,000 pakken Virginij, waarvoor men 14 gr. verlangt, opgeruimd.

TABAK. Behalve men iets van Cuba tot de vorige prijzen verkocht, heeft in de overige soorten niets bijzonders plaats gehad.

THEE vast, doch zonder handel.

RIJST zonder verandering.

SPECERIJEN. Peper. Door gebrek aan voorraad in de eerste hand, kocht men uit de tweede circa 150 zakken van 9 a 9½ gr.

TEER en PIK zonder handel.

POTASCH zeer prijshoudend; er zijn 10 vaten Petersburger en 8 vaten Amerikaansche Steenasch tot de genoteerde prijzen verkocht geworden.

VETWAREN. De vraag naar Zuidzee Traan nam, gedurende deze week, toe, doch, behalve 100 tonnen, a 14½ R. per 6 steek, is nog geen andere zaak uit de eerste hand tot stand gekomen; uit de tweede hand zijn per gewicht circa 75 tonnen a 16 R gekocht geworden, benevens eenige kleinigheden winter Traan, volgens notering, 10/m *de Raapolie* tot geheimen prijs; 6/m *de Lijnolie* a 9½, en 2/m *de Hennepolie* a 9½ R.

ANTWERPEN, 21 Januarij.

KOFFIJ. Zaterdag zijn circa 400 balen St. Domingo van 28½ a 29½, en heden 140 balen Brazil van 29½ a 30 cents afgedaan.

HUIDEN. 200 Montevideo gezouten zijn tot 24 cents verkocht.

ROTTERDAM, 21 Januarij.

TABAK. Heden werden hier 400 vaten Maryland tot 35, en 32 vaten dito tot 32 cents afgedaan.

RIJST Tegen 30 dezer eene veiling van circa 1,200 balen beschadigde Java aangeslagen; alsook circa 300 balen beschadigde Sumatra *Koffij*.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

ROUW, 18 Januarij.

Het is deze week met *Granen*, zoo hier als op de naburige markten, iets lager geweest; *Tarwe* heeft van fr. 22 50 a fr. 24 naar qualiteit opgebracht. *Meel* van fr. 66 a fr. 68.

ROTTERDAM, 21 Januarij.

De aanvoer van Binnenlandsche *Granen* was, zoo als bij het ruwe weder en ongunstige seizoen te wachten was, niet belangrijk; van de meeste artikelen echter genoegzaam voor de kleine behoeften.

Tarwe</

ten minste 10 pCt. zal worden daargesteld: welk reserve-fonds door den directeur, onder toezigt van commissarissen, afgescheiden van de kas der Maatschappij, zal worden geadministreerd.

De bovengemelde veranderingen zijn bij Besluit van Z. M., in dato 14 December 1838, goedgekeurd.

Kunsten en Wetenschappen.

HET TOONELSPEL: LÉON.

Opgevoerd ter Beneficentie van den Hr. en Mew. Stoopendaal, te's Gravenhage, 18 Januarij 11.

Ik heb Léon gezien, en mogt ik er u ook over schrijven, mijn voornemen was geenszins eene recensie te leveren, daarvoor, zegt mijn oom, moet men het stuk te voren minstens driemaal gelezen, en goed gelezen hebben, en de voorstelling met het boekje in de hand bijwonen; en ofschoon de meeste tooneelrecensenten het tegendeel bewijzen, geloof ik toch, dat mijn oom gelijk heeft; — ik heb Léon gezien, voor eerst, omdat ik gaarne, hoe gering die hulde zij, wezenlijke verdienste huldig, en ten tweede, omdat ik nieuwsgierig was naar een tooneelstuk, dat te Amsterdam een' zoo goeden naam verworven heeft. Het deed mij genoegen eene voor de residentie uitmuntend gevulde zaal binnen te treden, zoowel voor de beneficianten, als omdat zij, die slechts zelden den Hollandschen Schouwburg bezoeken, thans konden zien, dat ook het Nationaal tooneel geene plaats der verveling is. Was toch niet menige voorstelling, die als iets buitengewoons en met grooten ophof werd aangekondigd, en daardoor het publiek getrokken heeft, juist het middel, om een ongunstiger denkbeeld van ons tooneel te geven, dan het verdiende, en de ingenomenheid der groote wereld voor het Théâtre Français, waar men door decoratief, en costume vergeeft, wat men in zangers en zangeressen te kort schiet, te rechtvaardigen? Ik geloof niet, dat ik het u door bewijzen behoeve te staven.

Léon was te Amsterdam en elders gunstig ontvangen, maar het was daarom nog niet beslist, dat het ook hier opgang zoude maken, hier, waar de smaak door de illustre opera's zoo voor het uiterlijk gevormd is, dat het de vraag wordt, of een tooneelspel zonder optogen, kerken of doordanssen, niër op de belangstelling mag rekenen. Léon mist dit alles. En toch, men heeft het schoon gevoeld, begrepen, toegejuicht; men heeft bewezen, dat door de opvoering van goede, maar nieuwe voortbrengselen, de hoop voor de verbetering van het nationaal Tooneel nog niet verloren behoeft te gaan; de Kotzebue's en Iffland's bezitten verdienste, maar zijn verouderd, algemeen gezien, en kunnen die belangstelling immers niet meer vorderen?

Maar — ik heb Léon gezien, en ook daarover nog eenige losse aanmerkingen, niet over de vertaling of bewerking, die in stijl doorzwaans nog wel wat te wenschen overig laat, daarvoor zoude ik die met het oorspronkelijke moeten vergelijken, en bovendien, dat is mijn oogmerk niet; alleen hinderden mij die algemeene uitvalen tegen den adel, die voor den aanschouwer uit dien stand beledigend zijn. Stel de dwaasheden der groote wereld, die ingebeelde waardij van geboorte in handelende personen voor: men behoeft er zijn beeld niet in weder te vinden, maar zulke openlijke beledigingen, niet op een individu, maar op het geheele ligchaam toepasselijk, zijn geene middelen om al de rangen bezet te krijgen.

Het slot van het stuk, zoo ik meen anders dan in het oorspronkelijke, had ik gaarne poetischer gezien, zoo ergens, hier was het, dunkt mij, verkiezelijk geweest iets meer voor den aanschouwer te hebben overgelaten; het huwelijk van Léon, de toestand van den markies waren noodig in een Vaudeville, geenszins in een Tooneelspel als het onderhavige.

En nu de uitvoering? Ik zou slechts ééne algemeene aanmerking maken, een gebrek, waarop te weinig op onze tooneelen gelet wordt, het is de uitspraak der moedertaal. Ik stem het gaarne toe, dat dit voor Hollanders, wier taal in het dagelijksche leven zoo veel verschilt met de taal van het tooneel, moeilijker is dan voor naburen, die meer overeenkomstig de grammatika spreken, maar het behoort intusschen onder de vereischten van een tooneelkunstenaar, dat hij niet zondig tegen geslacht en naamval; dat hij of zij niet spreke van te Frankrijk of den moeder, zoo is ook het woordje *datgene* een invoersel, dat onaangenaam klinkt in den mond van iemand, die wel behoort te spreken. Dan dit ter zijde, — Stoopendaal, en vooral mevrouw Stoopendaal, de hoofdpersone van het tooneelspel, waren onberispelijk, en in het 3de tooneel van het 4de bedrijf, hebben beiden zich zelve overtroffen; zoo ooit was toen het denkbeeld van tooneel voor den aanschouwer weggevoelen, en deelde hij in het lot van mevrouw de Linières, en hemde hij den edelen Patru.

Bewonderden wij beide deze verdienstelijke leden van dit tooneelgezelschap, de overige medespelenden hebben hen waardiglijk ondersteund, en ieder zal het met mij getuigen, dat zij medegewerkt hebben om S. en echtgenoot te doen schitteren. Ook dit zal het ool van den heer Schouten wel geweest zijn, als hij, als de rijke en voornam hofeling, wiens kleedij men vooraf (9de tooneel 1ste bedrijf) zoo schoon noemt, in een versleten rok optreedt, die wel den armoedigen, geenszins den rijken pair van Frankrijk verkondigt. Naar mijn gevoelen, is hij hierin al te beledigd geweest. Het toilet van Mew. Stoopendaal, dat genoegzaam in ieder bedrijf, telkens snaakvol en prachtig veranderde, zoude niet verdoofd zijn door het costume, dat aan de rol van den graaf behoorde. Ook zijn spel, vooral in het laatste bedrijf, heeft het ensemble in de opvoering niet verdedd; vooral in het 11de tooneel, van het 5de bedrijf, heb ik betreurd, dat den acteur, die ons medeslept in *Partijwede*, hier eene rol was gegeven, zoo weinig voor hem geschikt, en die door den heer Hoedt zonder twijfel goed zoude zijn vervuld. Bingleij heeft Léon, die men moeijelijk aan een' jeugdiger acteur kon toevertrouwen, waardiglijk gespeeld; vooral in het 4de bedrijf mogt men zijn spel uitmuntend noemen.

Dan, misschien reeds te veel geschreven; ik wil niet in herhaling vallen. Zie en oordeel zelve; ik beloof u eenen aangenamen avond. Stoopendaal en echtgenoot werden, te regt, teruggeroepen. Elk, die het Vaderlandsch tooneel bemint, en het stuk gezien heeft, roept der directie toe: Ga zoo voort en gij zult overwinnen!

19 Januarij 1839.

Regtzaken.

Criminele Regtbank in Holland. Zitting van 21 Januarij 1839. Voorzitter Mr. P. W. Provo Kluit.

VALSCHHEID IN EEN ONDERHANDSCH GESCHRIJFT.

Jacobus Verkade was sedert eenigen tijd, als 2d. klerk, bij den zaakwaarnemer Joachim Coopman in dienst. Van tijd tot tijd werden er eenige goederen (joudards, vrouwen rokken, enz.) vermist. Dit deed kwaad vermoeden op den beschuldigde ontstaan, welk vermoeden bevestigd werd, toen Coopman een rekeningetje met quitantie aan den acteur Girardot zond, en vernam, dat dit geld reeds door den beschuldigde ontvangen was, op quitantie van dezen inhoud:

Voor gemaakte besoeignes, wegens de huurster, enz. f 2.80.

Voldaan J. COOPMAN.

Coopman had vroeger eene quitantie aan Verkade gegeven, om dit geld te incasseren, doch deze had steeds verhaald, dat deze som nog niet ontvangen was, waarbij hij dan de eerste quitantie, als nog in zijn bezit zijnde, veroonde. De beschuldigde erkende, dat hij het geld op eene nagemaakte quitantie ontvangen had, en beweerde, dat dit alleen geschied was, omdat de rechte was verouderd en gescheurd, terwijl hij het geld, door behoefte gedrongen, nog niet had verworven.

Op deze gronden werd Verkade beschuldigd van valseheid in een onderhandsch geschrift, door namaking van eens anders handteekening, en tegen hem gerequireerd de straf van tepronkstelling op een schavot, onbepaald confinement, en eene boete van niet minder dan f 50.

Mr. C. H. Perk, verdediger van den beschuldigde, begon met de aanmerking: dat de wettelijke qualificatie niet altijd met de meerdere of mindere moraliteit eener daad overeenkomt. Hij gaf daarop eene beschrijving van het falsum, zoo als de wet het bedoelt. Maar hoezeer steekt deze onbeduidende zaak hierbij af. Vergeeft had de beschuldigde, vergeefs had den zijne betrekkingen gepoogd, het hart van den klager te vernemen. Met een koud en gevoelloos: *Hij zal de rode planken niet ontspringen*, was hij weggezonden. Wel had de klager met die aangifte de pligten eener strenge regtvaardigheid vervuld. «Mogen (dus vervolgde de spreker) zijne besoeignes en vacatiën altijd de kenmerken van diezelfde regtvaardigheid hebben gedragen!»

Men heeft van verniste goederen gesproken, zonder eene regtstreekse beschuldiging. Tusschen die verniste joudards en vrouwen rokken, en het falsum, bestaat geen het minste verband. De pleiter vergeleek deze han-

delsijze, met die van den schilder, die, de hel op het paneel brengende, en grooten duivel, met hoorns en bokkelpooten, op den voorgrond stelde, en een heerleger kleine duiveltjes in het perspectief, om den grooten zooveel te beter te doen uitkomen.

De hier te behandelen regtsvraag is deze: «Is het overschrijven eener quitantie, die men *justo titulo* in zijn bezit heeft, en op welke copie men in de zelve vermelde sommen ontvangt, zonder dezelve onmiddellijk te verantwoorden, eene valseheid in onderhandsche geschriften, strafbaar volgens de artik. 147 en 150, Wetb. van Strafrecht?»

Deze vraag moet ontkennend worden beantwoord. Het Romeinsche Regt geeft geene definitie van falsum. Bij de Lex Cornelia en het *senatus consultum Libonianum* vindt men alleen gevallen en voorbeelden opgegeven. Ook Voet ad Tit. Pand. ad Leg. Corn. de fals. en Merlin geven bepalingen, die evenzeer op *escroquerie* toepasselijk zijn. Overal echter vindt men het beginsel: a geen falsum zonder *dolus malus*, zonder *animus nocendi*. Zie Lex XXII en XXIX Cod. ad Leg. Corn. de fals. het Code Pénal van 1791, en een Arrest van het Hof van Cass. van 17 Julij 1835, waar men deze bepaling aanneemt: *l'altération de la vérité dans une intention criminelle, qui a porté ou a pu porter préjudice à des tiers*.

Volgens de beginselen van het Fransche regt, ontwikkeld bij Chauveau *Théorie de C. P.* worden er bij de misdaad van valseheid vereischt:

1°. Een valsech voorwendzel.

2°. De *animus nocendi*.

3°. Schade of mogelijke schade, voor hem, wiens naam gebezigd is.

1°. De strekking van het gecrimineerde stuk moet strijdig zijn met de bedoeling van hem, wiens naam men gebezigd heeft. Zoo is, volgens een Arrest van het Hof van Cassatie van 30 Junij 1830, het besturen van de hand van iemand, welke niet kan schrijven, geene valseheid, bijaldien het later blijkt, dat het geschrevene niet in strijd is met zijne begerde of wil. Hier is de quitantie slecht, vernieuwd: dit woord heeft de beschuldigde zelf, en te regt, gebezigd. Het gebeurt zoo dikwijls, dat de een voor den ander een brief schrijft en ook wel onderteekent, zonder eenig boos opzet. (F. Carnot, C. d'Instr. Cr. II. p. 478). De beschuldigde heeft niet tegen den wil van Coopman gehandeld. Hij had geen falsum noodig tot de ontvangst van het geld.

2°. Het stellen der naamteekening is slechts voorbereiding. De wet maakt bij het *Crimen falsi* wel onderscheid tusschen het maken en gebruiken. Echter moet ook bij het enkele maken steeds het doel worden voor oogen gehouden. Het bloote feit is slechts eene materiële onwaarheid. Zie Voet ad Leg. Corn. p. 2, de Code van 1791, art. 1364 van het Pruisische strafwetboek. Ook art. 146 C. P. heeft de woorden *frauduleusement*, of *Merlin Rep.*, in v. faux, waar de vraag behandeld wordt: *Peut on poursuivre comme faussaire celui, qui a commis un faux, sans mauvaise intention?* Ook het antideren van een wissel is faux, doch alleen dan wanneer het met eene misdadige bedoeling geschiedt. Zie Paillet ad art. 150 C. P. Rogron ad art. 139 C. C. Het falsum is eigenlijk een diefstal en het verzwaren der omstandigheden, en diefstal is niet denkbaar zonder *animus nocendi*. Zie de redevoering van den minister Fargot op art. 164 C. P. Carnot ad art. 164. De straf zelve, eene boete van 1/4 van het gemantele of *leerde* voordeel, toont aan, dat er geen faux sans *dessein de nuire* denkbaar is. Hier was geen doel, geen oogmerk tot misdaad, dat niet even goed zonder falsum kon worden bereikt. Men zegge niet, dat het geschiedde om de quitantie aan Coopman te kunnen toonen, want voor eerst heeft Coopman er niet naar gevraagd, en ten tweede moet men dan bewijzen, dat hij dit doel reeds bij het maken beoogde, want *fraus non ex eventu sed ex consilio judicatur*. Zie Lex LXXIX de R. Juris.

3°. Er zijn geene maat-chappelijke regten geschonden. Hij, die buiten weten van zijn schuldeischer, zonder diens toestemming, van een van deszelfs depositarissen gelden ontvangt, door middel van eene valseche procuratie, is, zoo de som het verschuldigde niet te boven gaat, geen falsarius. Zoo toch heeft men in Frankrijk geoordeeld. Zie Merlin, Rép. v. faux, I. 16. Hier heeft noch Girardot noch Coopman nadeel geleden, of kunnen lijden. De beschuldigde heeft alleen niet de naauwkeurigste regelen der verantwoordelijkheid in het oeg gehouden. Maar alles is te goeder trouw geschied.

Het publiek ministerie, bij monde van Jr. Mr. J. de Bosch Kemper, erkende, dat er *animus nocendi* bestaan moest, dat men dit punt, even als vele andere, toefaf. Zed. groot acbtb. zou niet op de, zijns inziens, onvoorzame aardigheden des verdedigers antwoorden, noch den getuige Coopman, die hier zijn burgerplicht vervuld had, verledigen. Het verwijt van de verdediger was zeer onregtvaardig. De vraag is hier alleen, of de beschuldigde bedriegelijk hebbe gehandeld. Bij de Romeinen werd alles *quod simulatur* als falsum beschouwd. Het is onjuist, dat zij in het geheel geene definitie zouden gekend hebben. Maar hier behoeven wij ons alleen aan het tegenwoordige wetboek te houden.

De quitantie heeft eene frauduleuse strekking. De bedoeling van Coopman was om voor zich zelve het geld te innen. Maar Verkade heeft niet voor zijn meester, hij heeft het geld voor zich ontvangen. Hij maakte de quitantie niet na, omdat de originele verouderd was. Het tegendeel is bewezen.

Dolus non praesumitur. Deze regel bevat waarheid, maar *dolus* kan ook leezwen worden uit omstandigheden, die een feit vergezellen. De 1ste getuige heeft daarenboven werkelijk nadeel geleden, daar hij het geld nimmer ontvangen heeft.

Daarenboven had hij belang eene valseche quitantie te gebruiken. Dat belang was daarin gelegen, dat hij de echte houden moest, om die aan Coopman te kunnen vertoonen. Hij had dus eene valseche noodig, om tevens het geld te kunnen ontvangen. Hierin bestaat het bedrog!

De heer Perk merkte bij dupliek nog op, dat de aanmerking omtrent on gepaste uitdrukkingen in der daad meer heledigend was voor den voorzitter der regtbank, dan voor hem. Immers, volgens het thans vigerend reglement, waren de verledigers geheel onder de curatele van den voorzitter geplaatst; en deze had van dat regt geen gebruik, geene aanmerkingen op des sprekers voordragt gemaakt. Dat er in het Romeinsche regt geene definitie van falsum bestaat, had men ontkend. Echter leerde de groote Meijer, in zijne briefwisseling hetzelfde; zijn gezag kon men dan toch veilig tegen dat van het openbaar Ministerie overstellen; en na zijn dood was geen nieuwe Gajus ontdekt, waarin men die definitie kon vinden. De spreker beantwoordde de vervolgers de voornaamste argumenten, door den officier van justitie gemaakt.

De Regtbank heeft in deze zaak het reeds mededeelde vonnis uitgesproken.

Advertentiën.

(2162) Door het Overlijden van mijnen geachten Vader en Associé, den heer WILLEM VAN DEN HELM, zal de Handel in *Verfwaren*, met alles, wat daartoe betrekking heeft, tot nu toe gedreven onder de Firma van Wm. VAN DEN HELM & ZOON, van heden af zonder eenige verandering voor mijne privé rekening, op BEZELFDE Firma door mijn worden voortgezet blijvende ik tevens belast met de liquidatie der nog lopende zaken.

ROTTERDAM,

15 Januarij 1839.

H. VAN DEN HELM.

(2163) Hoe veel genoegen het mij deed, eene lofspraak op eene mijner Elèves te lezen in het Handelsblad van heden, waarin het plaats gehad hebbende Concert in *Felix Meritis* van den 18den dezer wordt beoordeeld, acht ik mij verplicht openlijk bekend te maken, dat het mij *spijt* de geachte Meesters in de Toonkunst alhier te hebben moeten weigeren op Hun-Eds. Concerten te assisteren, ten gevolge, dat men mij als Stad- en Landgenoot, bij het Algemeen Nationaal Muziekfeest (ter Bevordering der Toonkunst), niet alleen voorbijging een Diplome ter bijwijning te zenden, maar zelfs vreemdekingen engageerde, even als de Nationale gevoelens, die ik in de Sociëteiten ondervindt, en de openbare Schouwplaats Niet vaarwel gezegd heb (zoo als in genoemd blad vermeld staat).

AMSTERDAM,

22 Januarij 1839.

ROSSETTE HAGENAAR.

(2164) De Ondergeteekende berigt aan het geëerde Publiek, dat hij heeft aangekregen eene uitmuntende lading beste *Teezelsche* en *Frisvanger* OESTERS, zoo als er in dit seizoen nog niet geweest zijn; beste *Engelsche* OESTERS: beste Nieuwe WINTERZALM voor f 2.70 de 5 Ons; zoute CHINA'S-APELEN; groote CITROENEN voor 50 Cents het dozijn; extra mooie *Bergsche* ANJOVIS: fijne WINTERHARING; Nieuwe ZOUTEVISCH en fijne *Engelsche* BIEREN.

C. VAN LAAR, Reguliers-Breestraat, het vierde huis van de Bulmermarkt, N° 30.

(2165) Een GEHUWD MAN, ruim 25 jaren oud, van goede getuigenissen voorzien, zag zich gaarne binnen deze stad als PAKHUIS-, KLEED- KNECHT of KANTOORLOOPER geplaatst. Nadere inlichtingen aan het Bureau van den *Avondbode*.

(2166) ZATURDAG EN MAANDAG TE ZIEN, de Verzameling van 2,400 Nummers Boeken, Plantwerken, Liefhebberijen enz., welke op den 29, 30, 31 Jan. en 1 Feb., in N° 5 bezijden de Paleis, door NAYLER en C°. Geveild zal worden; waaronder:

Hollandsch.	Fransch.	Duitsch.	Engelsch.
Cals.	B. de St. Pierre.	Goethe, 5 th.	Byron.
Commelin.	Cornille.	J. H. Voss.	Cooper.
Kok, 38 dl.	La Harpe, 24 vol.	Jean Paul.	Gibbon.
Lary.	Molière.	Körner.	Hume.
Martinet.	Montaigne.	Müller.	M. Culloch.
v. Meeteren.	Montfaucon, 10 v.	Musäus.	Milton.
Mombach, 7 dl.	Racine.	Rottke.	Pope, 9 vol.
Stuart.	Shakespeare, 13 v.	Schiller.	Robertson.
Vondel.	S. Pellico.	S. Pellico.	Scott.
Wagenaar, enz.	Tasse, etc.	Uhland, u. z. w.	Shakespeare, etc.

Ook *Folio Bijbels*, in diverse Talen; *Genees- en Heelkundige Werken* ruim 150 pakken Boeken; heerlijke *Plantwerken*, en aardige *Liefhebberijen*. NB. Goederen voor de volgende Veiling, in Februarij, kunnen tot 6 Tienden ingezonden worden.

Schouwburgen, Concerten.

EN PUBLIEKE VERMAKELIJKHEEDEN.

STADS SCHOUWBURG.

Woensdag 23 Januarij 1839. *Eene elfde Voorstelling van: ARTHUR OF ZESTIEN JAREN LATER*, Tooneelspel in twee bedrijven. Naar het Frans van Duputis, Fontan en Dargigny, door den Heer J. H. Burlage; Muziek van den Heer F. N. Stoez. Gevolgd door: DE SCHOONE SIAAPSTER, Gro Ballet Pantomime, gemonteerd door den Balletmeester A. P. Voilus en Hamme; Muziek van den Heer Broekhuysen, kwekeling aan de Koninklijk Muzikschool te Amsterdam; Nieuwe Decoratiën van den Heer J. F. de Vries en Nieuwe Costumes.

Ten Zes ure op het Tooneel.

Verwacht op Donderdag 24 Januarij 1839. Als Buitengewone Voorstelling ten voordeele van Mew. de wed. Majofski, geb. Adams: DE ORTENBERGSCHE FAMILIE, Tooneelspel in drie bedrijven, door den Heer C. Vreedenberg; en na hetzelfde: DE TURKSCHE GEZANT, Blijspel in één bedrijf, en Hoogduitsch van A. van Kotzebue, door den Heer J. S. van Ervelde Holthof.

THEATRE FRANCAIS.

Sous la direction de Monsieur BAUDOT.

N° 52 de l'Abonnement.

JEUDI 24 Janvier 1839. Pour l'avant dernière représentation de Mr. D. *peintre aîné*, premier Sujet du Théâtre du Vaudeville (Spectacle de mandé): la troisième et dernière représentation de: MATHIAS L'INVALIDE, Vaudeville en 2 Actes, par Mrs. Bayard et Léon Picard. Mr. Lepoint remplira le rôle de Mathias l'Invalide. Suivie de la dernière représentation de: LES CANCANS, Vaudeville en 1 Acte, par Mrs. Georges Duval, Com moudre et Lasalle. Mr. Lepoint remplira le rôle de *Serpent*. Le Spectacle commencera par la dernière représentation de: LES VIEUX PÈCHES Vaudeville en 1 Acte, par Mrs. Melesville et Dumanoir. Mr. Lepoint remplira le rôle de Girau.

On commencera à 6 1/2 heures précises.

VENREDI 25 Janvier 1839. Quatrième et dernière SOIRÉE MUSICALE donnée par Mr. Ernst, conjointement avec l'Administration. Mr. Ernst se fera entendre dans les morceaux suivants:

- 1°. Adagio sentimentale, suivi d'un rondo brillante *Scherzoso* (inédit)
- 2°. Variations de bravoure, sur le thème *mel cor piu non mi sento*
- 3°. Andantino, suivi du *Carneval de Venise*, morceau burlesque.

DEUTSCHES THEATER. In der Amstelstrasse.

33te Vorstellung im Abonnement.

Mittwoch 23 Januar 1839. DIE BELAGERUNG VON CORINTH, Grosse Oper in 3 Aufzügen; Musik von Rossini.

*** *Noctes* — Herr Binder, erster Tenor vom Kais. Königl. Hof Theater zu Wien, als Gast. Anfang um 7 Uhr.

GRAND SALON.

Théâtre des Variétés.

Woensdag den 23 Januarij 1839. HET LANDBOES AAN DEN GROOTEN WEG, Blijspel met Zang, in één bedrijf, naar het Hoogduitsch op niet bewerkt, en in Vaudeville gebragt door Pierre Boas Jr. Na hetzelfde: BLOEDZUGERS, Blijspel met Zang, in één bedrijf, door A. Ruysch. Twee schenbeiden: SOIRÉE MUSICALE, op de Bas- en Strijk-Citer, door de Heeren Kraushofer en Koschak. N° 1. Variatiën op de Bas-Citer. N° 2. Die Werber, van Lanner, op de Strijk-Citer. N° 3. Das Heirathspil. N° 4. Polpouri op de Bas-Citer; en N° 5. Andante en Polacca op de Strijk-Citer. Zullende deze voorstelling afgewisseld worden door: TOURNÉ EN GYMNASTIQUE KUNSTVERRICHTINGEN.

De Entrée voor ieder Persoon is 75 Cents, welke in vertoring zal worden aangenomen. Aanvang ten 7 1/2 Ure.

CONCERT.

De Ondergeteekende heeft de eer te berigten, dat zijn Concert zal plaats hebben op Woensdag den 30 Januarij 1839, in de zaal van den Franschen Schouwburg. Het Programma zal nader bekend gemaakt worden. C. C. FISCHER.

CONCERT.

P. CHRISTIANI heeft de eer het geacht Publiek te berigten, dat hij op Woensdag den 23 Januarij, des avonds ten 7 ure, in de Zaal van den Franschen Schouwburg, voornemens is te geven: Een GROOT VOCAL en INSTRUMENTAAL CONCERT.

PROGRAMMA:

Eerste Deel.

1. Overture van Mozart.
2. Concertino voor de Clarinet, van W. Wieprecht, uit te voeren door den Concertgever.
3. Concertino voor de Viol, van de Beriot, uit te voeren door de Heer C. Fischer.
4. Aria van Rossini, te zingen door Mevrouw Fink-Lohr.
5. Variatiën van H. Herz, uit te voeren door den heer J. J. France.

Tweede Deel.

1. Overture van J. B. van Bree.
2. Fantaisie Concertante van Berr en Fessy, voor Piano en Clarinet uit te voeren door den heer J. J. France en den Concertgever.
3. Aria van Bellini, te zingen door Mevrouw Fink-Lohr.
4. Nieuwe Fantaisie voor Guitar, gecomponceerd en uit te voeren door den heer F. Stoll.
5. Romances, te zingen door Mevrouw Fink-Lohr.
6. Nieuwe Variatiën voor de Clarinet van J. B. Gamburo, uit te voeren door den Concertgever.

Entrée f 2. De Entrée-Biljetten zijn te bekomen bij den heer NOLTING, in de Kalverstraat, en aan het Bureau van voornoemde Schouwburg, alwaar men ook Plaatsen kan bespreken.

CONCERT.

RICHARD en CECILIA MULDER, Pianisten, honoraire Leden der Philharmonische Gezelschappen te Berlijn, München, enz., zullen de eer hebben, op Donderdag, den 24 Januarij 1839, in de groote Zaal van het Odion, op den Singel, een groot VOCAL en INSTRUMENTAAL CONCERT te geven.

GEBAUW BLZ A. ZWISGAARDT.